

vekslende krav, der stilles udenrigstjenesten, og at det derfor er mindre hensigtsmæssigt, at ministeriets administrative opbygning er fastlagt ved lov. Endvidere har udviklingen i årene siden 1961 medført, at lovens bestemmelser i øvrigt i flere henseender ikke svarer til forholdene i dag.

....
Lovforslaget betyder afslutningen på gennemførelsen af den strukturændring, som blev resultatet af finansministeriets turnusundersøgelse fra 1979. Strukturændringen indebærer, at direktørstillingen aflastes for funktionen som chef for ministeriets 1. departement, og at den øverste administrative ledelse samles i en ledelsesgruppe bestående af direktøren og to med ham sideordnede chefer for ministeriets to departementer. Udenrigsministeriet vil i øvrigt som hidtil bestå af departementet for udenrigsanliggender og departementet for udenrigsøkonomi. Departementscheferne forestår hver deres departement, medens direktøren forestår koordineringen og den administrative samordning inden for udetjenestens og ministeriets samlede områder.

Efter lovforslaget forudsættes den hidtidige ordning med udsendte specialattachéer fra andre ministerier videreført, således at specialattachéerne indgår i repræsentationerne og i deres funktioner udadtil handler på repræsentationens vegne og ansvar. Som det fremgår af bemærkningerne til § 6, stk. 2, er det hensigten at indføre en generel instruks for alle specialattachéer. Efter behov vil blive udarbejdet tillægsinstruks for enkelte specialattachéer i samråd med de respektive ressortministerier. Som anført i bemærkningerne sker der ikke herved nogen ændring i forholdet mellem specialattachéerne og deres ressortministerium.«

Ved 1. behandling tog også *Bjørn Westh* (S) del i debatten uden for ordførerrækken.

Den af udvalget afgivne betænkning indeholder en oplysning om, at udenrigsministeren under et samråd havde oplyst, at loven efter hans opfattelse ikke ville kunne anvendes til gennemførelse af en statssekretærordning. Lovforslaget blev af *mindretal* (KF, V, CD og RV) indstillet til vedtagelse med et af udenrigsministeren stillet ændringsforslag, der havde til hensigt at tydeliggøre, at der ikke med lovforslaget var tilsigtet nogen ændring af specialattachéernes stilling i forhold til den hidtil gældende lov. Et *andet mindretal* (S) ville redegøre for sin stilling ved 2. behandling, mens et *tredje mindretal* (SF) indstillede lovforslaget til forkastelse ved 3. behandling. Et *fjerde mindretal* (FP) indstillede lovforslaget til vedtagelse med det af udenrigsministeren stillede ændringsforslag og afgav i den forbindelse en mindretalsudtalelse, hvorom må henvises til betænkningen.

Ved 2. behandling oplyste *Kelm-Hansen* (S), at den socialdemokratiske gruppe havde besluttet at undlade at stemme ved lovforsla-